

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Vita Sulpici Severi Cl. Gerhardo Johanne Vossio Authore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

V I T A
S U L P I C I S E V E R I

CL. GERHARDO JOHANNE VOSSIO
A U T H O R E.

Hieronymi, ac Rufini æqualis fuit SEVERUS SUL-
PICIUS Nitiobrix: ubi *Sulpicius* esse cognomen,
clare ait Gennadius, & id nomen postponit Gregorius
Turonensis lib. I. de Miraculis S. Martini cap. I. & lib. X.
Hist. Franc. cap. XXXI. Obstare interim videtur, quod
Sulpicium Severum se vocet in inscriptione Epistolæ ad Au-
relium Diaconum, item ad Bassulam Socrum. Sed sæpe
prænomen postponi comprobatur Franciscus Sylvius Pro-
gymnasmatum Centuria II. cap. XLI. De patria cognosci-
mus partim ex Dialogo I. cap. XX. ubi se Aquitanum agno-
scit, atque idem Gennadio proditum: partim ex lib. II.
Histor. Sacræ, ubi Phœbadium suum vocat Episcopum:
eum vero Aginni (quod in Nitiobrigibus) Episcopum
fuisse clare ait Hieronymus in Scriptoribus Ecclesiasticis.
Male vero Carolus Sigonius, Petrus Galesinius, & Victor
Giselinus, Sulpitium hunc cum Sulpitio, Episcopo Bitu-
ricense, confundunt: ut rectè notatum Josepho Scaligero
in Prolegom. libr. de Emendatione Temporum, item
Baronio ad an. CCCXXXI. & P. Fabro in opusculis postu-
mis, Schediasmate de Dionysio Areopegita; ubi Severum
hunc ait fuisse Monachum Primuliacensem. Sanè nunc
vixit Primuliaci, nunc Elufone, ut cognoscere est Paulini
Epist. VI, XI, XII. Sed & Tolosæ habitasse videmus ex
Epistola ejus ad Socrum Bassulam. Sed Monachum fuisse
non lego apud veteres, verum Presbyterum, de quo nobis
auctor Gennadius. Qui Episcopum fuisse ajunt, falli plane
existimandi. *Vir fuit doctrinâ, & sapientiâ pollens*, ut eum
Augustinus vocat Epist. CCV. *Vir genere & literis nobilis*
dicitur à Gennadio, & Honorio. *Vir summus* appellatur
ab Idacio, penè initio Chronici. Inter alia duos composuit
libros

VITA SULPICII SEVERI.

libros de sacra Historia; quos à mundi initio exorsus, perduxit usque ad consulatum Stiliconis, & Aureliani: hoc est, annum quadringentesimum. Scripsit & vitam B. Martini, quo familiariter usus fuit: uti & B. Paullino; qui quanti Severum fecerit, satis laudes luculentæ in ejus Epistolis ostendunt. Adhæc tres ejus Epistolæ exstant: una est adversus æmulos B. Martini; altera agit de obitu & apparitione ejus: tertia refert quomodo B. Martinus ex hac vita mortali transferit ad immortalem. Item exstant Dialogi tres, quorum primus narrat virtutes & miracula Monachorum Orientalium; duo posteriores exponunt virtutes B. Martini, libro primo præteritas. Pro Sulpicii libellis de B. Martino Apologiam scripsit Guibertus Martinus, Abbas Gemblacensis, qui MS^{us} exstat Gemblaci, & Lovanii ad S. Martinum. In Dialogis, quibus Posthumianus, & Gallus loquuntur, sequitur Sulpicius errorem millenariorum: ut & monet Hieronymus in Ezech. cap. xxxvi. Unde apud Gelasium quoque legas in Concil. Rom. Lxx. Episcop. *Opuscula Posthumiani, & Galli, apocrypha*. Dictione utitur tersa, & eleganti, adeo ut *Ecclesiasticorum purissimus scriptor* vocetur à Josepho Scaligero opere de Emendat. Temp. Sallustii imprimis æmulus est. Unde *Christianum Sallustium* vocat Barthius adversar. lib. xlix. cap. iv. Et alia quædam de Severo suppeditabunt Gennadius ac Honorius, in scriptoribus Ecclesiasticis, Ado in Chronicis, item Baronius Tom. v. Annal. ad ann. cccc xxxi. In eo tamen à Baronio dissentio, quod Gennadium parum cautè vocat Severi æqualem: cum Gennadius post Severum floruerit annis plus minus Lxx. Nam dicavit librum suum de fide, (ut ipse ait) Gelasio Papæ, qui demum Episcopus Romanus factus est anno ccccxcii. Valde autem Sulpicii Sanctimoniam commendat, quod in Romano martyrologio ejus memoria celebretur ad iv. Cal. Februarias.

INDEX